

UZASADNIENIE

Na podstawie materiału dowodowego przeprowadzonego na rozprawie uznał Sąd, iż oskarżony T. K. dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa z art. 62 ust. 1 ust. o przeciwdziałaniu narkomanii i wymierzył mu za nie na mocy art. 62 ust. 1 ust. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zast. art. 37a kk w zw. z art. 33 §1 i 3 kk karę 60 stawek dziennych grzywny, po 30 zł każda stawka.

Na poczet tej kary zaliczył Sąd oskarżonemu na podstawie art. 63 § 1 kk okres zatrzymania od dnia 12.09.2017r. godz. 00:10 do dnia 12.09.2017r. godz. 18:00, uznając jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny.

Wymierzając oskarżonemu karę za przypisane przestępstwo Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary statutowanego treścią art. 53 kk. Uwzględniając stopień winy oskarżonego, a także stopień społecznej szkodliwości w porównaniu z funkcją kary wychowawczą i zapobiegawczą co do osoby oskarżonego Sąd orzekł odpowiednią, jego zdaniem, karę.

Na poziom społecznej szkodliwości Sąd zgodnie z kwantyfikatorami enumeratywnie wskazanymi w art. 115 §2 kk poczytał przede wszystkim rodzaj naruszonych reguł i stopień ich naruszenia, a także sposób popełnienia czynu. Choć wskazane przestępstwo skierowane jest przeciw z pewnością doniosłemu dobru prawnemu, jakim jest powszechne zdrowie i bezpieczeństwo przestrzeni publicznej od niebezpiecznych środków, to jednak nie sposób uznać, aby stworzone zagrożenie było w istocie znaczne, także mają na względzie ujawnioną przy oskarżonym ilość narkotyku. Brak podstaw, aby odczytywać szczególny zamiar oskarżonego co do przeznaczenia substancji, chęci jego dalszego rozprowadzania, czy uzyskiwania korzyści majątkowej. Motywem było jednak posiadanie substancji na własny użytek. Oskarżony szachował zatem jedynie własnym zdrowiem. Także rodzaj substancji, a więc środka narkotycznego nie plasującego się jako szczególnie niebezpieczny nie wskazuje, aby zachowanie oskarżonego było wyjątkowo naganne. Oskarżony nie afiszował się z posiadaniem narkotyku, znaleziono go przypadkiem.

Sąd wyznaczając wysokość kary miał na uwadze, aby kara ta pozostawała odpowiednia do winy oskarżonego, społecznej szkodliwości jego czynu. Na niekorzyść oskarżonego głównie świadczy mimo wszystko ilość znalezionej przy nim substancji.

Jednakże, przez wzgląd na osobę samego oskarżonego, jego warunki osobiste, fakt uprzedniej niekaralności, młody wiek – w szczególności, że oskarżony jest sprawcą młodocianym, którego przede wszystkim należy starać się wychowywać, oraz jego postawa dają podstawy do tezy, iż zasługuje on na dobrodziejstwo zastosowania instytucji z art. 37a kk. Te cechy, jak i właściwie nieznaczny rozmiar ujemnych następstw dokonanego przestępstwa Sąd poczytał zgodnie z art. 53 §2 kk za osobą oskarżonego i jako argumentem o wymierzeniu mu kary, która nie charakteryzuje się znaczną restrykcją. Sąd uznaje, iż już sam fakt skazania oskarżonego wywrze odpowiedni skutek w psychice oskarżonego. Wobec osoby oskarżonego bowiem każda kara, sprawi zdaniem Sądu respekt dla przepisów prawa i odsunie go od następnego wystąpieniu przeciw prawu. Dla osoby takiej jak oskarżony to nie wysokość kary i jej dolegliwość ma najdonioślejsze znaczenie, ale sam fakt już jej zaistnienia i stan skazania. Taka świadomość pozwoli na wpłynięcie na postawę oskarżonego i podejmowane przez niego wybory.

Sąd przyjął, iż za przypisane oskarżonemu sprawstwo przestępstwa niezgodnego z prawem posiadania środka odurzającego w postaci suszu ziela konopi w oparciu o art. 62 ust. 3 ust. o przeciwdziałaniu narkomanii odpowiednią karą będzie kara grzywny w wysokości 60 stawek dziennych w kwocie 30 zł każda. Kara ta jest adekwatna do możliwości majątkowych oskarżonego, który z tytułu pracy za granicą osiąga dochody w wysokości około 2000 złotych miesięcznie.

Za dyspozycją art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa zatrzymanego przy oskarżonym suszu w ilości uwzględnionej zgodnie z wykazem dowodów rzeczowych nr 1/750/17/N.

Orzekając o kosztach procesu, Sąd oparł swe rozstrzygnięcie o treść art. 627 kpk i art. 3 ust.1 ustawy o opłatach w sprawach karnych. Na tej podstawie, Sąd zdecydował o obciążeniu oskarżonego zaistniałymi kosztami sądowymi w niniejszym postępowaniu, które ukształtowały się na poziomie 532,855 zł, na które złożyły się koszty wydanej w sprawie specjalistycznej opinii, ryczałty za doręczenia i koszty uzyskania kart karnych oskarżonego, a także wymierzona w odpowiedniej wysokości opłata związana z okolicznością skazania oskarżonego na karę grzywny- 180 zł.

Zgodnie z powyższym, orzeczono jak w sentencji.